

गोलिङ्गः, पुं, (गाः लेणीव इति । लिङ्ग + कः । गोभि-
लिङ्गते इति घञर्थे क इति केचित् ।) चण्डा
पाटलिः । इति जटाधरः ॥

गोलीङ्गः, पुं, (गोभिलिङ्गते स्म इति क्तः ।)
चण्डापाटलिः । इत्यमरः । २ । ४ । ३६ ॥

गोलोकं, स्त्री, (गौर्ज्योतीरूपं ज्योतिर्मयः पुरुष
इत्यर्थस्तस्य लोकः स्थानम् । अभिधानात् स्त्रीव-
त्तम् । यद्वा गोभिः किरणैः ब्राह्मज्ञान-
तेजोभिरित्यर्थः । लोकोत्ते इति । लुक् + घञ् ।)
श्रीकृष्णस्य स्थानम् । यथा, तन्त्रे ।

“वैकुण्ठस्य दक्षभागे गोलोकं सर्वमोहनम् ।

तत्रैव राधिका देवी द्विसृजो सुरलीधरः ॥

यद्गं गोलकं धाम तद्गं नास्ति मामके ।

ज्ञाने वा चक्षुषोः किं वा ध्यानयोगे न विद्यते ॥

खड्गतत्त्वमयं देवि । नानादेवेन प्रोभितम् ।

मध्यदेशे गोलोकाख्यं श्रीविष्णोर्लोकमन्दिरम् ॥

श्रीविष्णोः सत्त्वरूपस्य यत् स्थलं चित्तमोहनम् ।

तस्य स्थानस्य माहात्म्यं किं मया कथ्यतेऽनुना ॥

तत्रैव सततं भाति द्विसृजो सुरलीधरः ।

तदा सत्त्वमयो विष्णुर्भुवनं पाति निश्चितम् ॥

देवस्य महामोक्षो यत्रैव परमेश्वरि ।

इति स्थानस्य माहात्म्यं संक्षेपेण मयोदितम् ॥

विस्तारेण न प्रक्षोमि जन्मान्तरप्रतेन च ।

बोजकोषस्य वाह्ये तु वेष्टितं तोयमखलम् ॥

प्रमाणं सुन्दरं तोयं यथा क्षीरोदसागरम् ।

धुम्रस्य ज्योतिष्कारं कोटिचन्द्रसमप्रभम् ॥

ब्रह्मयाकाररूपेण सुशुभ्रं तोयमखलम् ।

गङ्गादिसरितः सर्वास्त्येव भास्ति सुन्दरि ॥

इन्द्रादिदेवताः सर्वा स्तूयमाना निरन्तरम् ।

गन्धर्व्यक्षणागादिकुशाब्जा भैरवास्तथा ॥

नानासुखविलासेन सदा चैकाग्रचेतसः ।

विष्णुगानं प्रकुर्वन्ति स्तुतिभक्तिपरायणाः ॥

देवा गानं प्रकुर्वन्ति चतुर्वर्ग्येण वेधसा ।

भालवाद्याश्च वङ्गागा वटत्रिंशद्भागिनी तथा ॥

वेदगानेन भासन्ती मूर्त्तिमन्तः सदैव हि ।

भालवेनैव रागेण सामगानं सदा प्रिये ॥

मङ्गारेण सदाधर्मं वसन्तेन तथा पुनः ।

हिन्दोलेन यजुःपाठं सदा कुर्वन्ति चैतसा ॥

कण्ठादिनैव ऋग्वेदं श्रीरागेण तथा श्रुवे ।

निर्दिष्टपाठमेतत्तु ह्यनिर्दिष्टमतः परम् ॥

उत्रैव सन्ति ते रागाः सहस्राणि च षोडश ।

सुरारेर्मुखरोगानान् सर्वस्तालः प्रजायते ॥

तेन तालेन रागेण सदा गायन्ति वेधसः ।

तदागस्य विभागं हि कुर्वन्ति सुनयो जनाः ॥

वसन्ताद्याश्च ऋषयस्तिष्ठन्ति तत्र सन्ततम् ।

नानाश्रुतप्रसूतेन भूषितं मुररीधरम् ॥

नत्रैव राधिका देवी नानासुखविलासिनी ।

वदन्ती मुररीगानं कुरु कान्त । प्रमोहनम् ॥

येन शब्देन कामस्य उत्पत्तिर्जायते सदा ।

तदागश्चैव तत्तालं कुरु गानं प्रयत्नतः ॥

गवमानन्दसंयुक्ता महावैश्याविलासिनी ।

गामभागे सदा भाति राधिका भक्तवत्सला ॥”

(एतस्य धान्यो नित्यादिकमाहात्म्यं लक्षणादि-
कश्च ब्रह्मवैवर्तपुराणे ब्रह्मखण्डे २८ अध्याये
विस्तरशो विवृतं यथा,—

“निबं स्थूलश्च प्रच्छन्नं गोलोकाभिधमेव च ।

लक्षकोटियोजनश्च चतुरस्रं मनोहरम् ॥

रत्नेन्द्रसारनिर्माणैर्गोपीनामावृतं सदा ।

सुडङ्गं वर्तुलाकारं यथैव चन्द्रमखलम् ॥

रत्नेन्द्रसारनिर्माणं निराधारश्च स्वेच्छया ।

ऊर्ध्वं च निबं वैकुण्ठात् पञ्चाशत्कोटियोजनम् ॥

गोगोपगोपीसंयुक्तं कल्पवृक्षसमन्वितम् ।

कामधेनुभिराकीर्णं रासमखलमखितम् ॥

वृन्दावनवनाच्छन्नं विरजावेष्टितं सुने ।

शतशृङ्गं शतशृङ्गेः सुदीपं दीपमोक्षितम् ॥

लक्षकोटिपरिमिते राश्रमेः सुमनोहरैः ।

शतमन्दिरसंयुक्तमाश्रमं सुमनोहरम् ॥

प्राकारपरिखायुक्तं पारिजातवनान्वितम् ।

कौस्तुभेन्द्रेण मणिना निर्माणकलसोज्ज्वलैः ॥

हीरासारविनिर्माणसोपानसंघसुन्दरैः ।

मणीन्द्रसारनिर्माणैः कपाटदर्पणान्वितैः ॥

नानाचित्रविचित्राटोराश्रमश्च सुसंस्कृतम् ।

षोडशद्वारसंयुक्तं सुदीपं रत्नदीपकैः ॥

रत्नसिंहासने रश्मि चामलारत्ननिर्मिते ।

नानाचित्रविचित्राटो वसन्तमौखरं वरम् ॥”)

गोलोकः, पुं, (लोकोत्तेऽसौ इति लोकः गोभि-
स्तेजोभिर्पलक्षितो लोकः । ब्रह्मस्वरूपज्योति-
र्मयलोक इत्यर्थः ।) श्रीकृष्णस्य नित्यधाम ।

यथा, ब्रह्मवैवर्तपुराणे ।

“निराधारश्च वैकुण्ठो ब्रह्माखानां परो वरः ।

तत्परश्चापि गोलोकः पञ्चाशत्कोटियोजनात् ॥

ऊर्ध्वं निराश्रयश्चापि रत्नसारविनिर्मितः ।

सप्तद्वारः सप्तसारः परिखासप्तयुतः ॥

लक्षप्राकारयुक्तश्च नदा विरजया युतः ।

वेष्टितो रत्नशैलेन शतशृङ्गेण चारुणा ॥

योजनायुतमानश्च यत्सैकं शृङ्गसुज्ज्वलम् ।

शतकोटियोजनश्च शैल उच्छ्रित एव च ॥

दैर्घ्यं तस्य शतगुणं प्रस्थे च लक्षयोजनम् ।

योजनायुतविस्तीर्णस्तत्रैव रासमखलः ॥

अमृत्यरत्ननिर्माणो वर्तुलश्चन्द्रविम्बवत् ।

पारिजातवनेनैव पुष्पितेन च वेष्टितः ॥

कल्पवृक्षसहस्रेण पुष्पोद्यानप्रतेन च ।

नानाविधैः पुष्पवृक्षैः पुष्पितेन च चारुणा ॥

त्रिकोटिरत्नाभरणैर्गोपीलक्षैश्च रञ्जितः ।

रत्नप्रदीपयुक्तश्च रत्नतल्पसमन्वितः ॥

नानाभोगसमायुक्तो मधुवापीशतैर्वृतः ।

पीयूषवापीयुक्तश्च कामभं गमसन्वितः ॥

गोलोकः ऊर्ध्वसंस्थानं वर्णनं वा विशारदः ।

न कोऽपि वेद विद्वान् वा वेद विद्वान् ब्रजेश्वरः ॥”

गोलोमिका, स्त्री, (गवां लोकेव लोमानः सन्ध्याः
इति ठन् टाप् च । यद्वा गोलोमी स्वार्थे के
पुञ्जङ्गम् । इत्येके ।) चन्द्रक्षुपविशेषः । गोधूमा
इति पाथरी इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
गोधूमरी गोजाः क्रोटुकपृच्छिकाः ४ गोसम्भवाः

प्रस्तरिणी इ । अस्या गुणाः । कटुलम् । तिक्त-
लम् । त्रिदोषशमनलम् । हिमलम् । शूल-
रोगासदोषनाशिलम् । ग्राहिलम् । दीपनलम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गोलोमी, स्त्री, (गोलोमवत् लोमाकारं पत्र-
मस्याः ।) श्वेतद्रव्या । (यवहारो यथा,—

“पुराणसर्पिलेश्वरं हिङ्गु-सिद्धार्थकं वचा ।

गोलोमी चाजलोमी च भूतकेशी जटा तथा ॥”

इत्यादिषु इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे षष्ठितमेऽध्याये ॥

वचा । भूतकेशः । इति मेदिनी । (यवहारोऽस्य
यथा, संज्ञास्थापनगणौ ।

“हिङ्गुकेटयारिमेदा-वचा-चोरक-वयःस्था गो-
लोमी-जटिला-पलङ्कषाशोकोहिरण्य इति दशै-
मानि संज्ञास्थापनानि भवन्ति ॥” इति चरके

सूत्रस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥) वेष्टा । इति हेम-
चन्द्रः ॥ गोलोमिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोवत्सादी, [नृ] पुं, (गोवत्सं अति भक्षयति ।
अद् + क्षिणिः ।) टुकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गोवधः, पुं, (गोवैधो हननम् ।) गोहत्या । स च
उपपातकविशेषः । यथा, मनुः ११ अः ।

“गोवधोऽध्याय्यसंयज्यपारदायात्मविक्रयाः ॥”

तत्प्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

गोवदनी, स्त्री, (गवि पृथिव्यां वन्द्यते प्रशस्यते
इति कर्मणि ल्युट् ततो ङीप् ।) प्रियङ्गुवृक्षः ।

इत्यमरः । पीतदण्डोत्पलः । इति रत्नमाला ॥

(प्रियङ्गु पीतदण्डोत्पलयोरस्या विशेषो ज्ञातव्यः ॥)

गोवरं, स्त्री, (गोभ्यो निःश्रुतत्वाद् वरं श्रेष्ठं
माननीयमित्यर्थः । गोषु त्रियते । वृ + बाहु-

लकात् अः इत्येके ।) गोखुरक्षुसगोष्ठस्य शुष्क-
गोमयचूर्णम् । यथा,—

“गोष्ठान्तर्गोखुरक्षुसं शुष्कं गोमयचूर्णितम् ।

गोवरं तत् समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

गोवर्द्धनः, पुं, (गाः वर्द्धयति कोमलदण्डपत्रादि-
दानेन इति । वृध् + णिच् + ल्युट् । यद्वा गावो
वर्द्धन्तेऽत्र इति । णिच् + लुट् अधिकरणे ।

प्रवृत्तबोधकत्वात् पुंस्त्वम् । यद्वा गां पृथ्वीं
भूमिं वा वर्द्धयति । वृध् + णिच् कर्त्तरि लुगः ।

स्वनामख्यातश्रीवृन्दावनस्थप्रवृत्तः । इति जटा-
धरः ॥ तस्य स्वरूपं यथा,—

“अनादिर्हरिदासोऽयं भूधरो नाच संशयः ।”

इति पाण्डे पातालखण्डे वासं प्रति श्रीकृष्ण-
वाक्यम् ॥ तस्य पूजाकालादिर्यथा,—

“प्रातर्गोवर्द्धनं पूज्य द्यूतचैव समाचरेत् ।

भूषणौयास्तथा गावः पूज्याश्च दोहवाहनाः ॥

श्रीकृष्णदासवर्धनं श्रीगोवर्द्धनभूधरः ।

युक्तप्रतिपदि प्रातः कार्तिकेऽष्टमौ च वैष्णवैः ॥”

“प्रातर्गोवर्द्धनं पूज्य रात्रौ जागरणं चरेत् ॥”

इति क्वचित् पाठः ।

तस्मात्तदिदं कर्म गोवर्द्धनप्राधान्येन गोप्रा-
धान्येन च ख्यातमप्येकमेव ज्ञेयम् । तत्र दिन-
निर्णयः । तदाह देवलः ।